

SENIORSKÝ KOUTEK

Ročník 19

Číslo 5

KVĚTEN 2019

Domov pro seniory Třebíč
Koutkova – Kubešova
příspěvková organizace
Koutkova 302
674 01 TŘEBÍČ

Uvnitř tohoto čísla:

Ohlédnutí
Připravujeme
Příspěvky
Přečetli jsme za vás
Zdraví
Bylinky
Fotografie z akcí
Pranostiky
Trénování paměti
Zasmějte se s námi
Kronika
Citáty

DpS Koutkova

[illegible]

- **Dopolední kluby** v hobby, v atriu, ve školící místnosti a v TV místnostech...
- **Odpolední CUKRÁRNA** – posezení u kávy...
- **Aprílové Srdce na dlani - 1. 4. 14.00**
- **U3V – 3. 4.** Národní parky I.
17. 4. Národní parky II.
24.4. Kosmické počasí
- **Hudební vystoupení ZUŠ – 2. 4.** zpěv: Marie Magdalena Davidová, Martina Vodičková, hudební doprovod: paní učitelka Jarmila Kubová.
- **Velikonoční tvoření s dětmi z MŠ – 10.4.**
- **Dobrovolníci 11.4.**
- **Důchody 15. 4.** v kanceláři soc. pracovníc
- **PÁLENÍ ČARODĚJNICE A OPÉKÁNÍ ŠPEKÁČKŮ 29.4.**
+ oslava všech obyvatel našeho domova, kteří se narodili v měsíci dubnu.

Připravujeme v měsíci KVĚTNU...

[illegible]

- **Dopolední kluby** v hobby, v atriu, ve školící místnosti a v TV místnostech...
- **Odpolední CUKRÁRNA** – posezení u kávy...
- **Canisterapie** na pokojích a OZR- **9. 5., 15. 5. od 15.00 hod.**
- **U3V** – **15. 5.**
22. 5. v **10.00** a ve **13.00** hod. ve škol. místnosti
- **Tvoření s dětmi z MŠ** – **22.5. v 10.00** hod.
- **Dobrovolníci** **15.5. v 15.15** hod.
- **Důchody** **15. 5.** v kanceláři soc. pracovníků **od 10.00** hod.
- **Výlet do ZOO Jihlava** **23.5. v 9.00** hod.
odjezd přihlášených klientů v 9.00 hod.
- **Beseda s městskou policií** – **27.5. v 10.00** hod. v atriu domova
- **KAVÁRNIČKA** **28. 5. od 14.30** hod. **v atriu** – oslava všech obyvatel našeho domova, kteří se narodili v měsíci květnu /hudba: p. Fialová, p. Švarc /

Mše Církve římsko – katolické

v sobotu 4. 5. ve 14.30 hod.

v kapli sv. Josefa v 1. patře

Májové pobožnosti

každé pondělí a čtvrtek ve 14.30 hod.

v kapli sv. Josefa v 1. patře

Ohlédnutí za dubnem...

[illegible]

- **Cvičení jogy – každý čtvrtek v 14.30 hodin**
- **Jarní úklid zahrady – 2.4.**
- **Důchody - 15.4.**
- **Filmové hodinky**
- **Individuální činnosti imobilních klientů**
- **Canisterapie – vždy v pondělí**
- **Tvořivé dílny – výroba velikonoční dekorace**
- **Pečeme, vaříme – pečení velikonočního beránka**
- **Cvičení paměti**
- **Společenské hry**
- **Sportovní hry**
- **Vystoupení dětí MŠ Demlova – 16.4**
- **Ukázka zdobení kraslic s paní Uhrovou – 17.4.**
- **Kadeřnice – 23.4.**
- **Čarodějnická kavárnička s oslavou narozených v měsíci dubnu – 23. 4. v 14.00 hodin**

Připravujeme v měsíci květnu...

[illegible]

- **Důchody - 15.5.**
- **Filmové hodinky**
- **Individuální činnosti imobilních klientů**
- **Canisterapie – vždy v pondělí**
- **Tvořivé dílny**
- **Cvičení paměti**
- **Výlet s dobrovolníky – 2.5.**
- **Sportovní hry**
- **Vystoupení dětí ZŠ Světlo – 9.5. v 14.00 hodin**
- **Cestopisné promítání s paní Mrkovou – datum upřesníme**
- **Tvoření s dětmi MŠ Demlova – 13.5. v 9.30 hodin**
- **Kavárnička s oslavou narozených v měsíci květnu - datum upřesníme**

Mše svatá v měsíci květnu

V úterý 7.5 a 21.5. ve 14.15 hod.
ve společenské místnosti ve druhém patře
slouží římskokatolický kněz Václav Kříž

Nikdy nezapomenu...

Měsíc květen patří mezi nejkrásnější měsíce v roce. Příroda se probouzí, začíná jaro, všechno kolem kvete a zelená se, sluníčko už hřeje, ptáci zpívají, prostě je to máj - lásky čas. A my, abychom se radovali, žijeme neustále v jakési depresi a strachu, co nás ve stáří čeká, ale především naše děti, vnoučata i ostatní lidi na této planetě. Nemůžeme se zbavit jakési tíhy chmurných myšlenek, které nás denně trápí.

První šok

Bylo to před 80 lety, 15. března 1939, jen pouhý den po mých šestiletých narozeninách, utrpěl jsem opravdový šok. Všechno, co jsem viděl a zažil, mě neopustí do konce života.

Bydlel jsem s maminkou i tátou v novém čtyřpokojovém domku v Příbyslavicích. Maminka byla v domácnosti a tatínek byl četnickým štábním strážmistrem na stanici v Okříškách.

Byl vyslán na výpomoc na Slovensko, do města Nitry. Když byl pan prezident T. G. Masaryk v Topolčánkách, kam velice rád jezdíval. Tatínek měl za úkol ho doprovázet a chránit. Často s ním hovořil a také vyfotografoval.

Nešťastná tragédie

Při plnění svých služebních povinností dával znamení značně opilému řidiči auta „STŮJ“. Ten ho nerespektoval a přejel mu obě nohy. V bratislavské nemocnici byl hospitalizován, upoután na vozík a následkem zranění zemřel. Byly mně 3 roky. Tatínka jsem nepoznal a s maminkou jsem zůstal sám do 30 roků svého věku. Mám hřejivý pocit, že spolu s manželkou jsme o ni pečovali do 90. let. Protože trpěla srdeční vadou a nemohla pracovat, pobírala

_____

7. Každý, kdo má na záměru podniknout podnikatelskou činnost v zahraničí, musí

Modelo de matriz de datos de entrada

2. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

D Ě J I   **V Ě Š T Ě N Í**   **N A P Í S E K**   **P R O Č Ě**

11

Dě

Rozmístění fašistů po bytech

Začátkem dubna 1945 do naší vesnice přijelo více než 100 fašistů. Téměř do každého většího domu se nastěhovali tito nevítaní hosté. Hejtmanství bylo u pana řídícího, pošta v sousedství našeho domova. Ve škole se nevyučovalo. Každá třída sloužila jako dílna krejčovská, sedlářská, ševcovská.

Velkým štěstím byla skutečnost, že to nebyla bojová jednotka, spíš podpůrná. Měli několik nákladních aut s nutnými zásobami střeliva a proviantu, traktory a osobní auta. K našim lidem se chovali slušně. Dokonce při rychlém odjezdu v noci 9. 5. zanechali v bytech psací stroje a potřeby, hodinky a jiné drobné věci naházeli do řeky Jihlavy. Zapomněli i na dva traktory značky „BULDOK“.

Dezerce se trestá smrtí

Vojáci měli každý den na návsi tzv. „večerku“, kde byly vydány rozkazy na příští den a zkontrolována jejich přítomnost. A přece jeden z nich toho večera chyběl. Dezertoval a skrýval se v okolních lesích. Za několik dnů se vrátil ke své jednotce. A to byla jeho životní chyba. Vždyť každý ví, že dezerce se ve válce trestá smrtí.

Rozhodnutí hejtmána bylo rychlé, neoblomné a znělo:
„Odsouzen k trestu smrti zastřelením“.

Zavřeli ho u fary do sklepení na uhlí o rozměrech 2 x 4 m a postavili zesílenou stráž.

Ráno ve 4 hodiny byl vyhlášen pro celou jednotku poplach s nástupem na návsi. Svítalo, když se dal průvod do pochodu. Jejich cesta vedla po hlavní prašné silnici. Dusot vojenských „půllitrů“ mě vzbudil, vyskočil jsem z maminčiny postele, zastavil jsem se u okna a za záclonou jsem viděl něco neskutečného.

Ušli asi 600 m a oddíl se zastavil na louce u řeky Jihlavy. Odsouzený si vykopal předem vyznačený hrob do hloubky asi 30 cm, více už nemohl.

Jeho kamarádům zbývalo jeho tělo pokrýt vrstvou hlíny. A přece vyčnívající špičky bot označovaly místo jeho odpočinku.

Dva dny po OSVOBOZENÍ obecní zastupitelé jeho tělo přemístili a uložili na místní hřbitov.

Bylo mně 12 roků, když končila válka. Po celou dobu jsem cítil nenávist vůči okupantům. Chtěl jsem se také zapojit do partyzánského odboje, ale nevěděl jsem jak.

7. května 1945 bylo vyhlášeno stanné právo pro sousední obce Petrovice, Přibyslavice, Okříšky a další v souvislosti s akcí čtyř petrovských chlapců – partyzánů. Všichni byli upoutáni a zastřeleni u zdi dnešního kulturního domu, kde na jejich památku stojí pomník. Pochováni jsou na hřbitově v Přibyslavicích. Nejmladšímu bylo 17, jeho bratři 19 a dalším dvěma 20 a 23 let. Gestapo usilovně pátralo po dalších členech odboje.

Moje neuvážené přání se zčásti naplnilo. Věděl jsem, že v uličce vedoucí ke hřbitovu parkují vojenská auta plná střeliva. Touto cestou jsem často chodíval, až jednou jsem zahlédl vojáka, který prováděl údržbu vozidla. Dlouho jsem čekal na vhodnou příležitost. Naskytla se ve chvíli, kdy voják odešel do kabiny řidiče. Na zádi auta byla otevřená postranice, takže ke krádeži dvou krabiček nábojů jsem měl velice blízko. Rychle jsem spěchal

A co se stalo? Moje pracovitá a svědomitá máma hned druhý den při úklidu zavadila smetákem o náboje. Po otevření krabičky se lekla a co nerychleji s nimi běžela k sousedům, kde byla pošta. Předala je službu konajícímu vojákov. Velikým štěstím bylo, že to byl jeden z těch, který mně dával čokoládu, byl hodný. Připomínal jsem mu jeho syna, na kterého se těšil a nemohl se dočkat konce války. Už se ale nikdy neusmál, nepromluvil a čokoládu jsem už nedostal. Přál si také dostat se do zajetí Američanů. Podle nepotvrzených zpráv se mu to i oddílu podařilo. Pro mě to byl voják „gentleman“.

Němci opustili obec v noci na 9. května. Ujížděli směrem na Číhalín, protože v Nové Vsi už odpočívala vojska sovětská. Uvedeného dne dopoledne přijel rozvědčík Rudé armády Alexandr Tumačov na koni, za ním sovětské jednotky, včetně těžkých tanků a zbraní. Obyvatelstvo je spontánně uvítalo a pohostilo.

Nikdy nezapomenu....

Emil Škorpík
II. patro

Stavění májky symbolizuje lásku, plodnost i erotiku

Vztyčení a ozdobení májky byla po dlouhá léta oslava lásky, plodnosti, mládí a také jakousi společenskou tradicí, na které se často podílela i vrchnost.

Zvyk káže májku první noc hlídat, aby ji nepoškodili muži z blízkých vesnic

Podle tradice se muži vydávají 30. dubna do lesa, aby uřízli nejvyšší stromek, a to nejlépe smrček, borovici nebo jedli. Strom celý oklestí a ženy ho poté vyzdobí stuhami, pentlemi, věnečky, krepovým papírem nebo šátky. Poté již vyzdobenou májku vztyčí uprostřed vesnice. První noc ji ale muži bedlivě hlídají, zvykem totiž je, že si v noci na prvního máje lidé z okolních vesnic snaží májku navzájem ukrást nebo poškodit, každý chce mít tu nejlepší a získat nejvíce štěstí v lásce právě pro pouze sebe.

Obvykle bývá vybrán mladý pár, kterého ostatní prohlásí králem a královnou májových oslav.

Některé oblasti drží více tradic, které jsou spojeny s prvním májem. Pokud dívka dosáhne patnácti let, postaví její otec před vchodové dveře májku, aby nezadaným chlapcům oznámil, že je v domě děvče na vdávání. Dejte si ale pozor, abyste právě ve vaší vesnici pochopili tento zvyk správně. V Chodouni u Příbrami má májka před domem opačný význam. Chlapec staví májku pro svou přítelkyni na důkaz lásky a zároveň ukazuje ostatním nápadníkům, že dívka je zadaná, a tudíž není k mání.

Aby si měla vesnice o čem vyprávět, vysypávaly se v minulosti chodníčky k domům bílým popelem. Druhý den ráno tak mohla celá vesnice vidět, co se milenci snažili marně zatajit – tedy kdo v noci navštěvuje koho.

Na Šumavě býval s Letnicemi spojen starý zvyk, že chlapci posadili děvčata do vozíků a běželi s nimi o závod k májce. Někde se konaly "májové půjčky" či "dražby" děvčat chlapcům. Vydražená dvojice spolu musela zůstat rok, což často končilo svatbou.

V takzvaných "májových táborech" se za starých časů konaly svatební běhy, běhy o nevěstu a označoval se tak odchod novomanželů do nového domova.

Probodávání, nabodávání a střelení

V tuto roční dobu se také konávaly "dívčí tance", při nichž děvčata tančila se slaměným "starcem", jehož probodla holí a během tance roztrhala. To, že starce trhala výhradně děvčata, svědčí o skrytém sexuálním pozadí.

Především se však v tuto roční dobu konaly slavnosti s věnci a kroužky. Účastníci projížděli okolo na koni a pokoušeli se v trysku zavěšený věnec napíchnout na hůl nebo šavli. O Letnicích se také

hodně střílelo a konaly se střelecké slavnosti. Určitě už tušíte, že i nabodávání kroužků a střelení má sexuální podtext.

Ze sexuálního hlediska je symbolika májky zřejmá. V našich krajích je dosvědčena z 13. století. Z roku 1637 pochází nařízení, které se snažilo májku jako "věc nestydatou a nekřesťanskou" zakázat.

Nesetkala se však s úspěchem, pro lid byla májka silně zakořeněnou tradicí. Díky májce je květen označován za měsíc lásky po celém světě, ne nadarmo se jím Karel Hynek Mácha inspiroval.

Pohanská tradice nabyla křesťanského charakteru.

Podle historika Vlastimila Vondrušky lidé v minulosti neznali historii a neuvažovali, kde se tento svátek vzal. Dodržování prvomájového zvyku pro ně znamenalo štěstí v lásce, plodnost, symbolizovalo příchod jara a také erotiku a zaručovalo bohatou úrodu. Pohanská tradice se tedy přenesla do křesťanského života, pro věřící lid k tomu stačilo vysvěcení májky.

První postavení májky je doloženo z roku 1422, kdy si mladík zasloužil ruku své dívky postavením májky před její dům. Na základě tohoto činu svolila její rodina ke svatbě. Mladý pár pocházel ze středu Čech a svatba se konala na pražském hradě.

Osvobozená Třebíč – JISKRA 9.5.1946

*autentický opis článku v
novinách rok po válce*

Doba německé okupace každého českého města, zachycená historikem, bude obsahovat mnoho napínavých a vzrušujících kapitol. Za jediný rok, který uplynul od osvobození, poznáváme, kolik zajímavých detailů se ztratilo z naší paměti, a že mnozí z nás už nevěří tomu, co prožili. Věčně živá však zůstane vzpomínka na naše osvoboditele, na příchod chrabrých rudoarmějců, na jásající lid i slzy radosti.

U příležitosti prvního výročí, pokusíme se alespoň ve stručném nástinu vylíčit průběh osvobození našeho města, české bašty jihozápadní Moravy, která dobu okupace zaplatila životy svých nejlepších synů, žalářováním desítek neohrožených, aby v konečné fázi zhroucení fašismu svou rozvahou a snad i štěstím byla uchráněna hrůz a krveprolití, jimiž zaplatily své osvobození sesterské Velké Meziříčí a Třešť.

Generální ofenzíva Rudé armády od Varšavy měla vzápětí důsledky i pro jihozápadní Moravu. Stovky německých rodin prchajících z Horního Slezska před postupující Rudou armádou, byly umísťovány po třebíčských školách, kavárnách, hotelích a soukromých bytech. Chování těchto lidí bez domova ukázalo jasně Třebíči, čím zůstal nacismus i v posledních chvílích, kdy všechny trumfy se ukázaly blufem a kdy ze všech nadějí zbyl v kufrech uprchlíků obrázek hrobaře – Adolfa Hitlera. Zůstali herrenvolkem i s tím jediným kufrem, zůstali zabeďnēni až k šílenství, i když si uvědomovali, že po odchodu z Třebíče přijde „štace“, na níž nebude třeba ani kousek chleba pro jejich děti, které již nikdy nebudou volat: Wir danken unserem Führer!

A v těchto dnech, kdy se fronta přibližuje k Třebíči a obyvatelstvo města se připravuje na válečné hrůzy, vystupuje v Třebíči na scénu do té doby nenápadná osobnost, esesák Bingel, správce třebíčských biografů, nacistu tělem i duší, s chromou pravou rukou, ale s levou střílející na zavěšený padesátihaleř. Zasahuje v akci s uprchlíky a stává se velitelem volkssturmu. Rudá armáda se blíží, napětí vzrůstá. Obyvatelé města ukrývají své věci ve sklepích, zabadňují výklady a přáním každého je, aby zachránil alespoň holý život. Esesák Bingel opevňuje svoje velitelství – Felixův dům – pytlí písku, dělá barikády ze sudů a beden za dveřmi vrat, když přichází den slavného pražského povstání – 5. květen 1945.

Do té doby žije Třebíč vlastně jen v očekávání náletů a obyvatelstvo sleduje každý podezřelý hukot a kouř na obloze. Již měsíce a týdny předtím opouští většina Třebíčanů své domy, dělníci továrny a dílny, zazdívají se cenné věci a zásoby potravin. Ale 5. května jde všem více o Prahu než o Třebíč. Městem se šíří lavina pověstí a zpráv a všechny dodávají jen to, aby se Třebíč připojila k Praze. V tom nadšení bylo třeba, aby se Němcům nedal podnět k zákroku. Vypuštěné lihovary v těsném okolí Třebíče jen potvrzují pověsti o celých kádrech partizánů v okrese.

Teprve 6. května přicházejí někteří členové podzemního hnutí na okrese a dávají instrukce pro případnou akci proti Třebíči i pro převrat. Ale to již všichni zuřiví nacisté, až na Bingela, odjeli z Třebíče s napěchovanými kufry. Vystřídali je polní četníci a oddíly SS. Podle došlých zpráv operovala v okolí Vícenic jedna pancéřová divize a u Hrotovic druhá.

Český vládní komisař dr. Nykl opustil město právě včas, poněvadž 6. května jej přišli zatýkat němečtí četníci. Jeho zástupcem se stal četnický poručík Blahut a obecní tajemník dr. Dokládál. Tito vcházejí ve styk s vedoucím podzemního hnutí v Třebíči kpt. Kohlerem (krycí jméno Čišník). Je dán přísný rozkaz k udržení pořádku a nepodnikání žádných akcí, poněvadž v Třebíči je nedostatečný počet zbraní a

munice. 6. května o půlnoci je velitel městské policie a okresní četnický velitel volán k německému plukovníkovi SS, který oznamuje, že ve Velkém Meziříčí došlo k incidentu. Jestliže v Třebíči nebude udržen pořádek, německý velitel použije všech prostředků a srovná město se zemí.

7. května je nálada obyvatelstva již taková, že vedoucí města se rozhodl vyjednávat s vojenským velitelstvím o dovolení vyvěsit prapory. Velitel SS brskně odmítl, ale po delším rozhovoru dovolil vyvěsit pouze československé prapory. „Rudé nás dráždí jako býky“, řekl esesák doslova. Ale již v neděli 6. května zavlál v Třebíči první československý prapor na domě obchodníka Leopolda Vydry v Křížové ulici, jež po návratu z obchodní cesty autem přivezl zprávy tak optimistické, že jim dal důraz vyvěšením praporu.

7. května k večeru bylo celé město ozdobeno státními prapory. Zatím vyhlášená bezpodmínečná kapitulace západním spojencům byla jen další vzpruhou v čekání brzkého konce.

8. května vyjednává za podzemní hnutí por. Jedlička v doprovodu por. Blahuta s německým velitelstvím o převzetí města do civilní správy. Němci odmítají, ale delegace trvá na svém a po poradě se štábem je povoleno i toto. Vedení města se ujímá Revoluční národní výbor.

Mezitím dochází z Jihlavy zpráva, že se k Třebíči blíží vlak s municí a třaskavinami, jimiž mají být vyhozeny všechny mosty za frontou. O tom je vyrozuměn hned velitel partizánské skupiny inž. Michal, který přijíždí do Třebíče odpoledne. Na nádvoří radnice se mu hlásí rota příslušníků podzemního hnutí v čele s kpt. Köhlerem a por. Dolejškem. Soudruh inž. Michal dává rozkazy a odjíždí zpět ke štábu partyzánské skupiny po silnicích, kde projíždějí celé desítky německých aut a obrněných vozů.

K večeru zahajují již špice sovětských pancéřů dotyk s nepřítelem u Hrotovic a Jaroměřic. Esesák Bingel opouští město. Po otevření jeho

bytu bylo zjištěno, že „hrdiný“ velitel volkssturmu nedojedl ani oběd, když se dověděl, že Rusové jsou již tak blízko a začal balit své věci tak překotně, že zanechal v bytě velmi cenný materiál. Navečer zmizel z města ve vší tichosti i celý německý štáb.

Město dnes nespí. Třebíč je bez Němců, svobodná, ale ještě bez svobody. Ulice jsou téměř liduprázdné. Asi o půl deváté večer prochází ještě městem transport sovětských zajatců, vedených Němci. Ale je to již transport celkem veselý. Rusové s úsměvem přijímají chléb, maso a dokonce i vodku od třebíčských obyvatel a na otázku, kdy již přijde Rudá armáda, ukazují prstem za sebe a říkají: „Sičas pridut naši“. Soumrak zahalil město. Obyvatelé jsou ve sklepích a i tam zaznívá vzdálené dunění. Jdou, jdou. Svoboda se blíží. Nejživějším domem ve městě je radnice. Tam jsou shromážděni vedoucí podzemního hnutí. Tam přicházejí se zprávami po celém okolí rozestavěné hlídky, tam se soustřeďují telefonické zprávy z celého kraje o postavení Němců a postupu Sovětské armády. Jednotlivé telefonické zprávy jsou zaznamenávány, přicházejí unavené hlídky, střídají se, je tu plno hluku a horečné činnosti. Přichází telefonická zpráva, že RA je již v Moravských Budějovicích a zanedlouho oznamuje jaroměřická pošta, že RA je již v Jaroměřicích. Konečně! Jen 15 kilometrů a budou u nás a přinesou svobodu!

Všichni se těší na příchod Rudé armády, ale na každém je poznat, že je nervózní. Ano. Vždyť právě nyní hlásí telefonicky mlynář Paleček, že směrem od Vladislavy k Třebíči přijíždí dlouhá kolona německých obrněných vozů. A tu již přibíhá spojka a oznamuje, že kolona německých obrněných vozidel zastavila na náměstí.

Němci stojí se svými vozy na náměstí, vytahují mapy, debatují, nedovedou se orientovat. Ani jeden civilista není na náměstí, kterého by se mohli optat, kde to vůbec jsou. Ani ukazatele směru nemohou použít, poněvadž všechny jsou odstraněny. Snad se poradili o tom, že pojedou na západ k Američanům – brzy po tom odjíždějí směrem k západu. Jaroměřice opět telefonují a oznamují, že hlavní proud RA

táhne na Kojetice, nikoliv na Třebíč. Zklamání. Snad sem ani nepřijdou, snad obkličují Třebíč. Ale další telefonická zpráva oznamuje, že jedna tanková kolona RA vyráží směrem z Jaroměřic na Třebíč. Sláva! Rychlé rozkazy spojkám na střítežské silnici. Jsou připraveny, aby mohly ruské tanky doprovodit do města kolem Hospodářské školy, poněvadž příjezd pod mostem u nádraží je příliš nízký pro sovětské železné obry. Přicházejí další telefonické zprávy z Náměště, které oznamují, že Němci zaujali ochranné postavení a očekávají nápor RA směrem od Brna. Tyto německé oddíly se však dočkaly pouze zajetí.

Je přesně před půlnocí, ticho, město je zahaleno hustou mlhou, když na náměstíčko u nádraží, u obchodu p. Arnošta Nového přijíždí motocyklista, zastavuje a volá: „Civilist, civilist!“ Záclony v zatemněných oknech se poodhrnují a lidé vykukují. Jít ven? Kdo ví, kdo to je? Vyjdeš a on bude střílet. Zastřelí tě. Teď, když se blíží osvobození. Kdosi se však k němu blíží. Je tma, svítí se svíčkou. Je to nějaká starší žena. Došla k motocyklistovi a tu ti pozorovatelé zaslechli tu krásnou řeč osvoboditelů, na něž jsme čekali dlouhých šest let. Motocyklista křičí : „Ty mama, gdě germánci?“ A máma Kratochvílová se chvěje radostí, ukazuje jen rukou na západ a říká: „Tam, pryč!“. A tu již nikdo nevydrží, všichni ti za okny vybíhají ven, chytají Rusa za ruce, líbají ho, vítají. První sovětský voják v Třebíči! A za nedlouho je již slyšet dunění: „To naši...“ říká sovětský voják všem kolemstojícím. Konečně! A již je slyšet hromové svolání slávy našim osvoboditelům z celých Domků. Jedou! Jsou tu! Všechno utíká k Benzově továrně, kam dojíždějí první sovětské tanky, železné kolosy osvoboditelů. Kluci utíkají matkám z postelí, vidíš ospalé tváře, ale všechno utíká nahoru. Ano jsou tu. Zaprášení, unavení, jen jejich jiskrné oči vidíš, jak září. Ať žije Rudá armáda! Sláva našim osvoboditelům! Ulice před chvílí ještě prázdné se naplňují lidmi, z nichž každý chce dát našim miláčkům, na které jsme celých těch šest let čekali, alespoň něco. Ale oni jsou opatrní. Není ještě konec boje. Je nutno Němce dorazit. Nějaký starší muž bere důstojníka kolem krku, pláče a vypráví mu, jak se na tyhle miliónský

kluky načekal. Důstojník mu mírně domlouvá: „Idi domoj, pápka, pridi závtra, závtra charašo pogavarim.“

Zatím přichází zpráva, že jeden sovětský tank zastavil u Hospodářské školy. Poručík Dolejšek v doprovodu tlumočnicka odchází k Hospodářské škole, aby vyhledal velitele a podal mu zprávu o postavení německých vojsk. Když však došli na Jordán, to již bylo slyšet dunění sovětských tanků pod nádražím. Skupina šla tedy k obchodní akademii, kde v husté mlze spatřila prvního sovětského vojáka, který šel s kopce od nádraží jako první do města.

Tlumočnick představitel vojákovi por. Dolejška a ptal se ho na velitele kolony. Voják se zprvu zdráhal prozradit velitele kolony, ale když viděl, že se nejedná o žádnou léčku, oznámil, že velitel podplukovník odešel sám do města, aby prozkoumal situaci.

A zatím již velitel tankové kolony, malý zavalitý podplukovník, v doprovodu vysokého nadporučíka, seděl na radnici v kruhu českých důstojníků, nabídli mu stopku koňaku – odmítl s poukazem na to, že prý jde na Němce a hlava musí být čistá. Vyndal krásnou vojenskou speciální mapu, na které měl červenou tužkou zakreslenou cestu své kolony – z Jaroměřic na Třebíč, Račerovice, Kamenici a dále. Řekl: „Potřebujeme od vás vědět jen jedno. Zde ve městě je někde most. Ten nám ukažte a ostatní si zařídíme sami. Nesmíme se zdržovat! Máme příkaz s. Stalina, že ráno musíme být v Praze.“ Bylo tedy zřejmo, že dělají skvělý zátah německých oddílů v prostoru Třebíč, Náměšť n. Osl., Velké Meziříčí. Podplukovník odchází z radnice, když právě zvoní telefon a mlynář Paleček oznamuje, že do města přijíždí kolona německých obrněných aut.

A otevřenými dveřmi strážnice je vidět první německá auta, jedoucí po náměstí. Podplukovník vytrhl svůj revolver a vypálil ránu. Na tento signál vypálil podplukovníkův tank, který mezitím dojel na radnici, ránu do přijíždějících Němců. Nastal zmatek. První německý automobil zůstal na místě stát, další se kvapem začal na náměstí otáčet a za

hurónského křiku „Der Iwan ist da!“ ujížděli nazpět. První dva Němci jsou dva zajatci. Přivedli je na strážnici třesoucí se, bledé, blednoucí ještě více při pohledu na pěticipou hvězdu na podplukovníkově čepici. Podplukovník jim odebírá zbraně a dává je na památku jednomu z českých důstojníků. Prohlíží si velice pečlivě límec jejich vojenské blůzy, zda nikdo z nich neodpáral značky SS. Němci se jen tetelí strachem a na otázku, zda nevědí, že Německo kapitulovalo, odpovídají jen ustrašeně: „Ne, nikdo nám nic neřekl“. Podplukovník vytahuje z kapsy německy tištěný leták o kapitulaci Německa a ptá se Němců, zdali ho nečetli. Němci nic nevědí, jen se třesou strachy. Podplukovník se s nimi nezdržuje a dává rozkaz, aby byli někde zavřeni. Z podplukovníkova tanku vylezli dva chlapci, jeden asi patnáctiletý, druhý sedmnáctiletý. To oni přivedli zajatce. Zatímco podplukovník odchází ukázat své tankové koloně most, zařizují se chlapci na radnici po svém. Zasedli si k nabídnutému salámu, zapili koňakem, vyprávějí a vyměňují si s kýmsi své revolvery. Patnáctiletý je veselý bystrý chlapec a říká, že se jmenuje Míša. Vypráví o svých válečných zážitcích jako starý mazák a nic mu nevadí, že má pušku přivázanu místo na řemeni na motouzu.

Ale ještě není vyhráno. Třebíčská pošta oznamuje, že na náměstí zastavila kolona obrněných aut v čele s housenkovým motocyklem. Za chvíli z prvních aut vylezli Němci a radili se. Snad nepřijdou na radnici. Vždyť sovětská kolona tanků již přejela a jsou tu pouze dva chlapci. Světla na radnici zhasínají, zamyká se. Jenom Míša si nechce dát říci. Již svléká jednoho civilistu z kabátu. Že prý si oblékne civilní kabát a podívá se, co ti Němci dělají. Jeho sedmnáctiletý přítel má jiný nápad. Má automat, Míša pušku, tak proženou Němce. Nic nepomáhá varování. Potichu se otevírají dveře strážnice a dva ruští chlapci si lehají na chodník před radnici. A již spustil automat. Výstřely. Výkřiky bolesti. Hluk a za chvíli ticho. A tu již chlapci přivádějí dva zajaté Němce. Míšovi září oči. Směje se a říká: „Já jsem nemohl střílet! Nešla mi puška. On střílel, já to jen držel a Němci utíkali.“ Ale ještě větší radost měl Míša z kořisti. Na náměstí zůstal pásový motocykl. Ani se

nemohl dočkat rána. Když pak přitáhly obrovské masy osvoboditelů, Míša se projížděl mezi vojskem na svém motocyklu jako generál. Jen bumažku na něj chtěl a že prý už pojede na něm domů, že je stejně konec války.

Je brzy ráno 9. května. Ulice jsou plny lidí, vlají prapory, jsme svobodní, jsme volní. Třebíč žije a dýchá svobodou, jásá rudými barvami, pravými barvami svobody, červenou, bílou a modrobílou. Přijíždějí první jednotky od Náměště n. Osl., přijíždí naše východní armáda, přijíždí generál Svoboda po dlouhých, dlouhých letech do svého rodného kraje na Třebíčsko.....

Kolik to bylo slz radosti, kolik to bylo výkřiků slávy, kolik to bylo objetí a hoštění těch hrdinů od Stalingradu, Rostova, Moskvy, Kijeva, Leningradu, Oděsy. Jak jsme na ně byli hrdi, jak jsme jim byli vděční a věděli jsme, že nikdy nesmí padnout ani stín stébla mezi ně a nás.....

Nemůžeme být nikdy dost vděční za tyto dny, nikdo nemůže napsat historii dnů důkladně a obšírně, aby zůstala zachycena všem budoucím tak slavná, jak skutečně byla. A ti rudoarmejci nechtěli skutečně nic víc, než : „Nikagda nezapadte nas....“ Snad tušili, že přece jen přes všechny sliby mnozí zapomínat budou.

Konec války byl v Dalešicích tragický

Ráno 7. května 1945 začínal nový týden. Bylo pondělí, krásný májový den. Nikdo z tehdejších obyvatel na prahu dne nepředpokládal, že na jeho sklonku bude velká část Dalešic v sutinách a že obec bude oplakávat celou řadu mrtvých.

Den matek – neděle 12.5.

O druhé květnové neděli dávají děti dárek maminkám. Taková je většinou podoba svátku, který je oslavou mateřství a v různých podobách se slaví už od starověku.

Svátek matek nebo Den matek připadá v České republice na druhou květnovou neděli. Oslava matek a žen však probíhá i v jiných zemích. Tradičně obdarovávají děti své maminky ručně vyrobenými dárky nebo básničkami, avšak vlastním matkám i matkám ve svém okolí přejí i dospělí.

Příbuznými svátky je Mezinárodní den žen, který se slaví 8. března, a méně známý Den otců, který se v kalendáři objevuje třetí červnovou neděli. Na první červnový den pak připadá svátek dětí.

Historie svátku matek

Kořeny lze vypátrat například v římské oslavě mateřství, která připadala na první březnový den. Nazývala se Matronalie a byla zasvěcena bohyni Juno, ochránkyni vdaných žen a nastávajících rodiček.

Dalším projevem byl od šestnáctého století tzv. Mothering Sunday. Šlo o křesťanský svátek, kterému byla určena čtvrtá neděle od začátku půstu. Sloužící tehdy dostávali den volna, aby mohli navštívit svůj domovský kostel (mothering church), jinými slovy místo, odkud pocházeli a kde žily jejich matky a rodiny. Mladší lidé cestou trhali květiny, které přinesli buď do kostela, nebo své matce. Ve Velké Británii a Irsku přetrvalo toto časové vymezení svátku a dnes v tento den slaví tradiční, světský svátek matek.

S historií svátku matek se pojí dvě jména. Nejprve americká sociální aktivistka Julia Ward Howeová, která v roce 1870 vyzvala ženy ke sjednocení proti válkám ve svém Provolání ke dni matek. V následujících letech se pak pokusila ustanovit konkrétní datum pro Den matek, ale neuspěla.

Opravdovou zakladatelkou se stala až Anna Marie Jarvisová, která zavedení svátku matek prosazovala k památce své vlastní, která se zasloužila o pracovní kroužky, kde byla nabízena sanitární a zdravotní pomoc. Poprvé slavila roku 1907 v úzkém kruhu přátel, v následujících letech však bojovala o oficiální uznání. O rok později se oficiálně slavil v kostele v Graftonu. Roku 1910 se o veřejné oznámení svátku postaral guvernér Západní Virginie. Společný návrh amerického Kongresu pak roku 1914 stvrdil prezident Woodrow Wilson. Druhá květnová neděle se stala dnem, který je věnován matkám. Když se však svátku ujala komerce, Anna Jarvisová to těžce nesla.

Od roku 1923 se zásluhou Alice Masarykové dostal i na české území. Za vlády komunistů však dostal přednost březnový svátek žen.

Oslavy Dne matek ve světě

V Americe, Německu, Rakousku či České republice se svátek slaví druhou neděli v květnu. Velká Británie a Irsko dávají přednost čtvrté neděli půstu. V Rusku se udržuje až poslední neděli v listopadu. V některých zemích je však svátek pevně svázán s konkrétním datem - v Polsku se slaví 26.

Května.

Vše nejlepší

Obiloviny a obilniny jsou nenahraditelnou součástí našeho jídelníčku a jsou velmi důležité pro obsah minerálních látek, vitamínů B₁ a B₂ a vlákniny, jež snižuje hladinu cholesterolu v krvi a usnadňuje pohyb střev.

22

Pohanka a její léčebné účinky

Pohanka je jednoletka, pocházející ze střední Asie, kde se původně vyskytovala jako planá rostlina. Místní obyvatelé objevili její výživná semena a začali ji pěstovat, s expanzí asijských kmenů se rozšířila i do Evropy, kde se pěstuje už jistě přes 600-800 let. Pohanka představuje bezkonkurenční zdroj **rutinu**, který vrací pružnost cévám a přináší úlevu při křečových žilách, snižuje krvácivost z nosu a dásní a pomáhá léčit hemoroidy. Pomáhá též při tak závažných potížích jako jsou žaludeční a dvanácterníkové vředy. Pohanka je zdrojem mnoha prospěšných látek a obsahuje i jiné, pro nás nepostradatelné látky, například **vitaminy skupiny B**, důležité pro celkovou imunitu, pevné nervy, zdravou kůži, vlasy atd. Najdeme v ní také silný **antioxidant - vitamin E**, jež nás chrání před škodlivým účinkem volných radikálů. Z minerálů obsahuje např. **vápník, zinek, fosfor, hořčík, draslík a železo**. Asi z **12%** je tvořena **vlákninou**, která má pozitivní vliv na trávení, čistí a detoxikuje naše střevo. **Pohanka neobsahuje lepek, je velmi vhodná pro osoby trpící celiakií.**

Vzhledem k množství obsahovaných **aminokyselin** je také důležitou potravinou pro vegetariány, pro které je **zdrojem cenných bílkovin.**

Jáhly – loupané proso

Proso je jedna z nejstarších kulturních rostlin na světě. Jeho pravlastí je Indie a Čína. Vyloupaná žlutá zrnka prosa (Proso obecné - latnaté) jsou nazývána **jáhly**. Vysoký obsah fosforu pomáhá v prevenci depresí a únavy, vysoký obs

následně rozdělená na sítech podle velikosti částic na jednotlivé frakce. Každopádně je výsledkem této úpravy výživný a z hlediska použití všestranný pšeničný produkt, s příjemnou oříškovou chutí a dlouhou skladovací dobou. Na rozdíl od jednoduše drcené pšenice (šrotu), je bulgur již předvařený, což usnadňuje jeho kuchyňské využívání, neboť vyžaduje buď minimální, nebo vůbec žádnou tepelnou úpravu. Často stačí pouhé nabobtnání ve vodě a pak může být ihned smíchán s dalšími surovinami na pokrmy nevyžadující další tepelné zpracování.

Stačí nahlédnout do našich receptů a hned budete vědět jak na něj.

Špalda – ochrana proti infekcím

Špalda je druh rozpadavé pšenice. Obsahuje vysoký podíl bílkovin, kvalitní tuk s vysokým obsahem nenasycených mastných kyselin, sacharidy, minerály (hořčík, vápník, draslík, fosfor, zinek) a vitaminy především skupiny B. Vláknina ve špaldovém zrně má jemnou strukturu vláken a je dobře snášena. **Z hlediska zdravotního se špaldě připisují pozitivní účinky na stimulaci imunitního systému, cení se její lehká stravitelnost a vhodnost při léčení některých alergií.** Pšenice špalda je potenciálním zdrojem nových potravinářských produktů s vysokým obsahem vlákniny. Vyrábějí se z ní základy nebo přídavky do těstovin, tvoří přísadu müsli i vánočního pečiva, zrna špaldy se dále zpracovávají na kroupy, krupici či vločky vhodné do kaší nebo polévek. Chléb s přídavkem špaldové mouky má výraznou chlebovou vůni, velký objem, popraskanou kůrku, výborně chutná a dlouho vydrží vláčný a čerstvý. Konzumují se i zelená zrna (grünkern), jejichž speciální přípravou se získává tzv. zelený kaviár. Velice populární je špaldový bulgur. Známé je také špaldové pivo a špaldová káva.

HLUCHAVKA A JEJÍ BLAHODÁRNÉ ÚČINKY NA ZDRAVÍ A POKOŽKU

Hluchavka je taková velice vzdálená sestřenice kopřivy. Podle botanického zařazení spolu sice moc společného nemají, ale vzhledově jsou si velice podobné. To dokládá i lidový název hluchavky – kopřiva hluchá. Rozdíl mezi nimi je, že hluchavka na rozdíl od kopřivy nepálí a má také jiný tvar i barvu květů. Podle tvaru listů a jejich rozložení na stonku by si je však někteří začínající bylinkáři mohli snadno splést. Hluchavka má s kopřivou také společné i některé léčivé účinky. Z hluchavky se pro léčivé účinky sbírá kromě listů a nati i její květ. Nejvhodnější doba sběru je od května do září.

Hluchavek je více druhů, ale mezi ty neznámější patří hluchavka bílá a hluchavka nachová. Tyto dva druhy mají také léčivé účinky, ale nejčastěji se za tímto účelem sbírá hluchavka bílá. K vnitřnímu užití se sbírají květy a nať a listy potom spíše k vnějšímu použití. Její květy jsou nám ostatně nejspíš velice dobře známé, asi každý se z nich jako malý pokoušel cucat sladký nektar. Z tohoto důvodu má hluchavky velice v oblibě i různý medonosný hmyz a opylovači.

LÉČIVÉ ÚČINKY HLUCHAVKY NA ZDRAVÍ ČLOVĚKA

Jak již bylo řečeno výše, květy hluchavky se sbírají hlavně pro vnitřní použití – konkrétně na čaj. Nasbírat dostatek květů je však opravdu heroický výkon. Květy hluchavky jsou totiž velice drobné, navíc při sušení ztrácí hodně na

objemu. Také z tohoto důvodu se květy hluchavky málokdy používají samotné, ale spíše se přidávají do čajových směsí spolu s ostatními bylinami. Nejčastěji se kombinuje například s meduňkou, třezalkou, dobromyslí, kozlíkem nebo andělikou. Mladými listy hluchavky si můžete zpestřit na jaře salát, pomazánku nebo je použít jako zelené zdobení do polévky. Stejně tak i květy, které se výborně hodí k ozdobení různých sladkých pokrmů spolu s ostatními jedlými květy.

Květy hluchavky obsahují sliz, třísloviny, glykosid, antioxidanty, éterické oleje a v menším množství i minerály a vitaminy. Zato nať hluchavky je na tyto mikroživiny mnohem bohatší. Nejvíce je v ní zastoupen zinek, křemík, železo a vápník. Díky vyššímu obsahu železa je hluchavka vhodná pro ženy, které trpí na silnou a bolestivou menstruaci a cítí se během těchto svých dnů velice unavené a celkově vyřazené z provozu. Hluchavka, podobně jako kopřiva, také účinně podporuje funkci ledvin a jater. Podporuje jejich očistu a působí močopudně, takže urychluje odvádění škodlivých látek z těla ven. Je proto velice vhodná i jako podpůrný prostředek při zánětech močového měchýře či ledvin.

Hluchavka pomáhá nastartovat trávení a rozhýbat línou peristaltiku. Podporuje tvorbu žluči a celkově přináší úlevu při trávicích obtížích, jako je zácpa, průjem nebo podrážděný žaludek. Čaj z hluchavkových květů je díky obsahu léčivých slizů výborný na podporu odkašlávání. V lidovém léčitelství se dokonce pomáhá silným kuřákům i lidem, kteří pracují v rizikovém, silně prašném prostředí. Hluchavka, podobně jako meduňka, pomáhá při nespavosti, problémech s usínáním či při nervozitě. Hluchavka má příznivé účinky na reprodukční orgány u mužů i u žen. Je výborným podpůrným prostředkem při různých gynekologických zánětech či výtocích, posiluje dělohu a napomáhá redukovat problémy s prostatou či inkontinencí u starších lidí.

ČAJ Z HLUCHAVKOVÝCH KVĚTŮ

Pokud si budete chtít připravit čaj čistě jen z hluchavkových květů, budete potřebovat 1 čajovou lžičku sušených květů na 250 ml vroucí vody. Nechejte 5-10 minut odstát a poté přecedte. V případě akutních problémů jej popíjejte 2-3× denně. Čaj z hluchavkových květů navíc působí opravdu jemně a má velice příjemnou vůni i chuť, takže je vhodný i pro malé děti, kterým bude zaručeně chutnat. I přes jeho šetrné účinky se však, stejně jako u ostatních bylin, nedoporučuje jeho dlouhodobé užívání a zhruba po třech týdnech je vhodné udělat pauzu.

ÚČINKY HLUCHAVKY NA POKOŽKU

Pro vnější účinky se nejčastěji používá sušená hluchavková nať a listy. Můžete použít klidně i květy, ale to by byla celkem škoda, vzhledem k tomu, kolik námahy jejich sběr vyžaduje. Ze sušené nati a listů jsou výborné obklady či koupele, které pomáhají urychlovat hojení drobných poranění kůže. Díky obsahu tříslovin má hluchavka také stahující účinky, jichž se využívá při léčbě akné či mokvajícího ekzému, nejlépe právě ve formě obkladů či k omývání postižených oblastí.

Výtažky z hluchavky se používají i v kosmetickém či farmaceutickém průmyslu do protizánětlivých a zklidňujících přípravků. Z květů hluchavky si můžete vyrobit také pleťovou vodu, vhodnou pro minimalizaci rozšířených pórů, a na různé zánětlivé projevy či zmírnění akné. Recept na tuto pleťovou vodu je víceméně stejný jako na čaj z hluchavkových květů. Jen vzniklý nálev nechejte vychladnout a uchovávejte nejdéle tři dny v lednici. Pak si připravte čerstvý.

Pro koupel proti hemoroidům a různým mykotickým onemocněním připravíte 20-30 celých sušených nebo čerstvých hluchavek, přelijete 3 litry vroucí vody a necháte zhruba 10 minut louhovat. Poté přecedíte a nálev přidáte do ostatní vody do koupele. Taková koupel vám přinese úlevu nejen při dlouhodobých potížích s hemoroidy, ale i při těch akutních jako je nepříjemné svědění, pálení či prasklinky na konečníku.

Zdroj: <https://magazin.biooo.cz/zdravi/zdravotni-problemy/hluchavka-a-jeji-blahodarne-ucinky-na-zdravi-a-pokozku/>

Setkání seniorů v Třešti. Pořádá Kraj Vysočina

Příprava velikonoční výzdoby.

Vítáme svátky jara.

Beseda s vedením domova

Velikonoční tvoření a pečení perníčků. Ve 2. patře

Velikonoční turnaj v ruských kuželkách.

Zámek Velké Meziříčí. Prohlídka výstavy panenek.

Velikonoční tvoření s dětmi z MŠ

Kavárnička s harmonikářem panem Hrodkem.

Venku prší, Opékáme špekáčky na elektrickém grilu...

Sami jsme si natrhali kvetoucí větvičky na výzdobu pokojů

Výroba velikonoční dekorace

Vystoupení žáků MŠ Demlova

Ukázka zdobení velikonočních vajíček s paní Uhrovou

Čarodějnická kavárnička

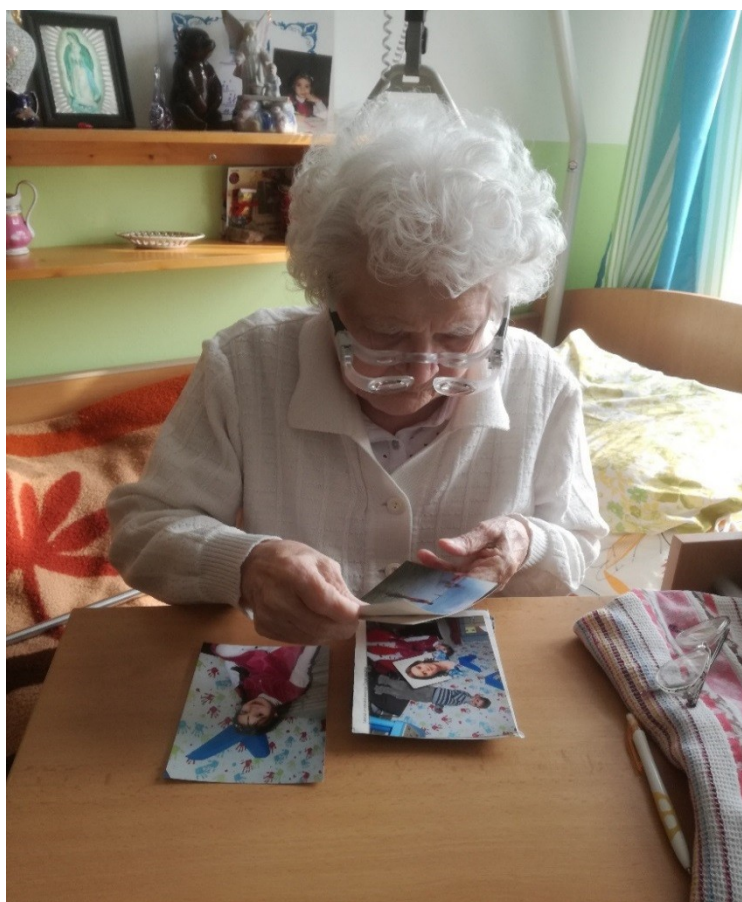

Canisterapie

Ošetřování květin

Vzpomínky

PRANOSTIKY A VYZNAMNE DNY V KVETNU

Květen - je měsíc, ve kterém příroda rozkvétá. Má 31 dnů. Jméno dal měsíci začátkem 19. století Josef Jungmann. Předtím se užívaly názvy máj, trnopak nebo traven. Jako máj je dnes známí spíš už jen z pranostik nebo z názvu básnického díla Karla Hynka Máchy. V době napsání a prvního vydání Máje byl tento název zcela běžně používané označení kalendářního měsíce.

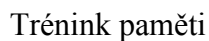

Pranostiky:

- Studený máj - ve stodole ráj.
- Suchý březen, chladný máj - bude humno jako ráj.
- Není-li květen ani příliš studený, ani mokrý, naplňuje stodoly i sudy.
- V máji vlhko, chladno - bude vína na dno.
- Májová vlažička - naroste travička; májový deštíček - poroste chlebiček.
- Deštivý květen - žízňivý říjen.
- Když máj vláhy nedá, červen se předá.
- Suchý květen - mokrý červen.
- Jestli v máji neprší, červen to dovrší.
- V máji hřímoty nedělají trampoty.
- Když se v máji blýská, sedlák si výská.
- V květnu-li hrom se ozývá, v červnu zřídka mrholívá.
- Jsou-li májové hříby červivé, bude suché léto.
- Bujný květ - plný úl.

Významné dny:

- 1. 5. Svátek práce
- 8. 5. Vzpomínkový den na ty, kdo ztratili svůj život během druhé světové války
- 14. 5. Den Matek
- 15. 5. Mezinárodní den rodiny

Doplňte barvu do rčení

Mluviti....., mlčeti.....

Udělal by pro ni cokoliv, snesl by jí ..... z nebe.

Není všechno ....., co se třpytí.

Vstávej, už je ..... den.

Myslíte, že je pravda, že majú šlechtici .....krev?

Vzteký.....

Komu se nelení, tomu se .....

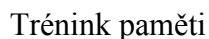
Některé ženy rády čtou .....knihovnu.

Dnes se mi nic nedaří, je to můj ..... den.

Před Velikonocemi je .....čtvrtek.

Pro každou trojici slov se pokuste najít podstatné jméno, které lze se slovy spojit.

slepecká – vycházková – francouzská .....

Pro zasmání...

Víte, jaký je rozdíl mezi francouzským, švédským a českým důchodcem? Švédský důchodce vstane, posnídá ze švédského stolu, vezme raketu a odejde do klubu hrát tenis. Francouzský důchodce vstane, dá si francouzskou bagetu a camembert a odejde do klubu hrát golf. Český důchodce vstane, vezme si švédské kapky a francouzské hole, a jde do práce.

Starej děda kouká z okna paneláku a říká: "Ty studenti jsou dneska tak chudý, kouřej jednu cigaretu v pěti lidech a ještě se tomu smějou."

"Michale, co jsi koupil babičce pod stromeček?" "Fotbalový míč." "Fotbalový míč? Vždyť babička nehraje fotbal." "Právě proto. Ona mi koupila knížky."

Sekretářka vtrhne k šéfovi a tváří se vyděšeně. On, když ji vidí, říká: "Prosím tě, Miluško, žádné špatné zprávy." Miluška se zamyslí a říká: "Gratuluji vám, nejste neplodný."

"V kolik chcete ráno vzbudit?" táže se krásná recepční. "V 8... a polibkem," odtuší host. "Vyřídím to kolegovi z ranní směny..."

Čech touží na dovolené po třech věcech: - čistá voda - jemný písek - aby se mu nerozbila míchačka...

Policajt zastavil auto a říká: "Pane řidiči, nesvítí vám heligon, to bude za 500,-." "Snad halogen, ne?" "Á tak pán je ještě suvenýr, tak za 1000,-!"

Žena přijde ráno domů a tvrdí manželovi, že spala u nejlepší kamarádky. Manžel pak zavolá jejím 10 nejlepším kamarádkám a zjistí, že u žádné z nich nespala.

Muž přijde ráno domů a tvrdí že spal u nejlepšího kamaráda. Když manželka vezme telefon a zavolá jeho 10 nejlepším kamarádům, zjistí, že spal u 7 z nich a 3 jí odpřísáhnou, že tam ještě spí!

slaví své narozeniny:

A vibrant bouquet of numerous pink roses in various stages of bloom, tied together with a purple ribbon that features a yellow heart-shaped cutout. The bouquet is set against a background of a light gray grid pattern.

A vibrant bouquet of pink roses tied with a pink ribbon and a yellow heart, set against a white background with a faint grid pattern.

paní Černou Boženu
paní Strnadovou Marii

paní Marešová Štefania
pan Stloukal Zdeněk, MUDr.

paní	Ludmila Blahová
paní	Melánie Felklová
paní	Božena Tvrdá
pan	Jan Šimeček

*Přejeme vše nejlepší,
hodně zdraví, štěstí, lásky a spokojenosti.*

Paní Růžena Doležalová

Vydává: Domov pro seniory Třebíč, Koutkova - Kubešova, příspěvková organizace
Koutkova 302, Třebíč